

[Karen Thurøe Hansen]

Tænker man egentlig nogen sinde på, at folk planlægger at få børn? Det gør jo de fleste i dag, det viser også det dalende fødselstal. I dag er det ikke uovervejede, at børnene kommer til verden, tværtimod er de planlagt i lang tid. Det koster trods alt; der er omkostninger forbundet med at have børn, det må man være klar over som forældrepar, også økonomiske omkostninger, men det koster også fra forældrenes side at give børnene det overskud, den holdning til tilværelsen, det kulturmønster, som er så væsentligt, specielt i de første år.

Der tales i betænkningen om bedre boligforhold og bedre miljø, også med tilskud. Ja vel, det bør da boligplanlæggerne forudse. Vi har i Danmark opført fantastisk mange parcelhuse igennem de senere år, og masser af børnefamilier bor i parcelhus, hvor der er muligheder for at udfolde leg og andre aktiviteter.

Der skal være pasningsmuligheder. Ja, det har vi nedfældet i bistandsloven for flere år siden. At det ikke har været muligt helt at udfylde bistandslovens rammer med hensyn til, at institutionerne har kapacitet nok til at tage børnene, er en anden side af sagen. Derfor har vi også fået den kommunale dagpleje, som vi i høj grad fra det konservative folkepartis side støtter oprettelsen af.

Vi fik udvidet barselorloven for et års tid siden. Det konservative folkeparti stemte for denne udvidelse. Nu foreslås det fra mange sider og af et enkelt parti her i salen, at den yderligere udvides, så den også kommer til at gælde mænd. Ja men det er dog en frivillig sag, om mænd vil have barselorlov, det skal ikke være en betalt barselorlov. Vi har fået ferieforlængelse, vi har 5 ugers ferie. Der var en mulighed for gennem overenskomst med arbejdsgiverne at tage måske 14 dage af ens ferie til at være med til fødsel osv.

Vi kan ikke tilslutte os i det konservative folkeparti, hvis det er et udtryk for fordelingspolitik med hensyn til børnetilskud og børnebidragene. Danmarks familier er ikke ens. Det er de ikke i indkomst, det er de ikke i opførsel i det hele taget. De er heller ikke ens med hensyn til, hvor mange børn de har. Ergo kan vi ikke gå med til, at vi får et ensrettet samfund, heller ikke et ensrettet samfund for børnene at vokse op i. Der bør være forskel.

Vi må heller ikke diskriminere de hjemmeløbende til fordel for de udearbejdende. Hvorfor skal det være diskriminerende for en hustru at være hjemme og passe børnene, hvor det er manden, der har indkomsten? Dermed siger jeg ikke, at jeg ikke er tilhænger af ligestilling, for det er jeg i høj grad. Har man fået en uddannelse, bør man også benytte den, men man må bare vide, at familiemæssigt og børnemæssigt bør man tage hensyn til, at det kan skabe forskellige uligheder imellem mand og kvinde. Det er vel mest naturligt, at det er moderen, der tager sig af børnene, men mange unge mænd har heldigvis i dag hånd i hanke med børnenes pasning osv.

Socialministeren siger, at vi inden for de ressourcer, vi i øjeblikket har, bliver nødt til at finde nye veje. Det vil vi fra det konservative folkepartis side meget gerne være med til.

Vi er tilhængere af den varme familiepolitik, som jeg sådan set savner i betænkningen, hvor der ikke er meget varme at spore. Jeg vil også gerne have lov til som den foregående taler at sige, at vi i mange tilfælde kan tilslutte os mindretallets udtalelser i betænkningen.

Vi er ikke afvisende over for at være med til at finde nye og bedre udveje for børnefamilierne. Vi ønsker, at småbørnsfamilierne får et godt klima, et godt miljø at vokse op i, og at der tages det videst mulige hensyn til dem, men det bliver jo nødt til, som socialministeren også pointerer det, at være inden for vore begrænsede ressourcer. Vi ønsker ikke at stagnere i den holdning, vi har til børnefamilierne. Vi ønsker at medvirke til, at det går videre frem.

Poulsgaard (FP):

Fru Helle Degn kom i hvert fald til at sige lidt fornuftigt. Hun sagde: det er et ringe samfund, der forsømmer sine børn. Jeg er 120 pct. enig og også fuldstændig enig i socialministerens redegørelse i sidste linje, hvor ministeren omtaler børn som det glade og alt det dér lykkelige, som børn er. Jeg er 100 pct. enig.

Men hvem er det så, fru Helle Degn og socialministeren skal rette skytset imod? Hvem er det, der er skyld i, at det kan blive et ringe samfund, der forsømmer sine børn?